

Sygn. akt I DI 4/22

POSTANOWIENIE

Dnia 2 lutego 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Wygoda

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 2 lutego 2022 r., oświadczenia sędziego Sądu Najwyższego Jarosława Dusia, wskazującego na okoliczność mogącą wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jego bezstronności w sprawie sygn. I DI 4/22, w trybie art. 41 § 1 k.p.k.
na podstawie art. 42 § 4 k.p.k.,

postanowił:

nie wyłączyć sędziego Sądu Najwyższego Jarosława Dusia od udziału w sprawie sygn. I DI 4/22 Izby Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego.

UZASADNIENIE

W dniu 25 stycznia 2022 r. Prezes Sądu Najwyższego kierujący pracą Izby Dyscyplinarnej wydał zarządzenie o wyznaczeniu jednoosobowego składu sędziowskiego – w osobie sędziego Sądu Najwyższego Jarosława Dusia, do rozpoznania sprawy sygn. I DI 4/22, zainicjowanej wnioskiem Prokuratury Okręgowej w S. sygn. PO I Ds [...] z dnia 10 grudnia 2021 r., o wydanie uchwały zezwalającej na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej prokuratora Prokuratury Krajowej J. G..

W dniu 27 stycznia 2022 r. sędzia Sądu Najwyższego Jarosław Duś złożył do akt sprawy oświadczenie, w którym przedstawił istnienie okoliczności, tego rodzaju, iż mogłyby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jego bezstronności w sprawie sygn. I DI 4/22. Sędzia Sądu Najwyższego w swoim oświadczeniu wskazał, iż: „od marca do maja 2016 r. wykonywał obowiązki służbowe w Biurze [...] PK,

dyrektorem ww. Biura był wówczas prokurator J. G.". Ponadto, sędzia Jarosław Duś wskazał, iż relacje z prokuratorem J. G., którego dotyczy ww. wniosek Prokuratury Okręgowej w S. rozpoznawany w postępowaniu sygn. I DI 4/22, miały wyłącznie charakter służbowy (k.10). W przedmiotowym oświadczeniu, sędzia Jarosław Duś, nie zamieścił jednak żądania o wyłączenie go od udziału w sprawie.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Sąd Najwyższy przypomina, iż instytucja wyłączenia sędziego zawarta w art. 41 § 1 k.p.k. dotyczy sytuacji, w których zaistniały okoliczności tego rodzaju, że mogłyby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jego bezstronności w sprawie.

Zgodnie z orzecnictwem Sądu Najwyższego: „Wątpliwość co do bezstronności sędziego musi mieć charakter obiektywny, uzasadniony okolicznościami konkretnego stanu faktycznego. Musi zachodzić zewnętrzne, uzasadnione przekonanie, że bezstronność sędziego w danej sprawie jest wątpliwa czy zagrożona (postanowienie Sądu Najwyższego z 5 stycznia 2021 r., sygn. akt. I DO 61/20, Lex 3169319, wyrok Sądu Najwyższego z 17 października 2013 r. sygn. akt IV KK182/13, Lex 1388231), „Wątpliwość co do bezstronności sędziego musi istnieć obiektywnie (...) a nie być tylko subiektywnym przekonaniem określonej osoby” (postanowienie Sądu Najwyższego z 11 stycznia 2012 r., sygn. akt. III KK 214/11 Lex 1135690). Oznacza to, że sąd rozpoznający oświadczenie sędziego zobowiązany jest zbadać czy przywołane okoliczności wskazują na trwałe powiązanie sędziego z którąś ze stron postępowania lub jej pełnomocnikiem typu przyjaźń, wrogość, zbieżność lub rozbieżność interesów (zob. wyrok Sądu Najwyższego z 25 lutego 2012 r., sygn. akt. III KK 351/14, Lex 1665591, zob. również postanowienie Sądu Najwyższego z 7 lipca 1972 r., sygn. akt I KR 12/72 Lex 16701, zob. również T. Grzegorzczak. Kodeks postępowania karnego oraz ustawa o świadku koronnym. Komentarz. Warszawa 2008. s. 182, nb. 2; Kodeks postępowania karnego – komentarz, pod. red. D. Świeckiego. Tom I, Warszawa 2017. s. 41. nb. 3).

Sąd Najwyższy rozpoznający ww. oświadczenie sędziego Sądu Najwyższego Jarosława Dusia aprobuje pogląd utrwalony zarówno w orzecnictwie

jak i w doktrynie, iż: „nie może jednak być tu uznana za powód wyłączenia zwykła znajomość między sędzią i oskarżonym lub pokrzywdzonym czy inną stroną, wynikająca jedynie z fakty współistnienia (bytowania, życia) w określonym środowisku czy miejscowości, bez nawiązywania (istnienia) bliższych więzów, których charakter mógłby uzasadniać wątpliwość co do bezstronności sędziego” (T. Grzegorzczak. Kodeks postępowania karnego oraz ustawa o świadku koronnym. Komentarz. Warszawa 2008. s. 182-183. nb. 2;)

Wskazane przez sędziego Sądu Najwyższego Jarosława Dusia okoliczności dot. jego zaledwie kilkumiesięcznych relacji służbowych, zakończonych ponad 5 lat temu, z jedną ze stron postępowania, uznać należy za niestwarzającą wątpliwości co do jego bezstronności w sprawie sygn. I DI 4/22 Izby Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego, a zatem Sąd Najwyższy rozpoznający niniejsze oświadczenie, postanowił o niewyłączeniu sędziego Sądu Najwyższego Jarosława Dusia od udziału ww. sprawie.

Z tych tez powodów Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji.